Uhke pitsi, ilusa paela.
Sai siis neiu noorikuksa
Noorikuksa, nooruekſa,
Oma mehele magada
Oma kaasale kaelusta.
Sai tema aasta elanud,
780. Paari päewa peale aasta,
Siis oli otsas hoidemine,
Kadunud kaelustamine,
Petja petis paitamine
Soost tema tõi need soojad witsad,
Pojust tõi witsad palawad,
Noorikut siis nottimaie,
Kaasakesta kolkimaie
Teista-poolta pekſemaie.
Pekſis ta selja siniseks,
790. Pekſis ta paled punaseks,
Käänas kaela kahekorra,
Ise aga pöörane parastab:
„See on sinu uute mütsi,
Uute mutsi, uhke pitsi,
Uhke pitsi, ilusa paela."

V 30.

Kui mina hakkan laulemaie,
Laulemaie, laskemaie,
Wiru wiisa weeretama,

Harju kannelt kõerutama,
800. Ei jõuaks hobu wedada,
Musta ruuna muigutada,
Kõrwi ruuna kõigutada,
Lauku tärku liigutada,
Wesi ei halli weeretada.
Laulan linnud lepikusse,
Tedred paksu padrikusse,
Tiiwakandjad taewa alla.
Ei mind wõi siis ohjad hoida,
Ohjad hoida, kõied kõita,
810. Paelad pitkemad pidada,
Meri musta meelitada,
Taewas laia taltsutada.
Ma laulan mered moaksi,
Mere põhjad põllumoaksi,
Mere ääred atseeksi,
Mere rahkmeed rahaksi,
Mere kiwid killingiksa,
Mere aga liiwa litteriksi (ka linnaseksi)
Ette wäina herneida,
820. Taha wäina tatteraida,
Kesket wäina keeru kaeru.
Mul o' wiisa waka kaupa,
Kodu terwed koti täwed,
Ahju peal on attu täwed,